A MAI RĂMAS UN AN PÎNĂ LA JOCURILE OLIMPICE DE VARĂ DE LA LOS ANGELES !

A mai rămas doar un an pînă la startul celei de a XXIII-a ediţii a Jocurilor Olimpice de vară, ce vor fi găzduite de oraşul Los Angeles (California) din Statele Unite ale Americii. După cum se ştie, la 28 iulie 1984 va avea loc ceremonia de deschidere a Olimpiadei de vară, pentru ca la 12 august cei mai buni sportivi ai lumii, printre care proaspeţii medaliaţi, să-şi stringă miinile cu prietenie, urîndu-şi noi succese, exprimîndu-şi dorinţa fierbinte de a trăi în linişte, în pace.

Ne-am gîndit că ar fi potrivit să oferim cititorilor noştri cîteva consideraţii asupra pregătirilor şi perspectivelor unora dintre aspiranţii la un loc în delegaţia olimpică a României la cel mai mare eveniment sportiv al lumii, aşteptat cu un deosebit interes de competitori, ca şi de iubitorii sportului de pe întreaga noastră planetă.

Le inserăm în aceste două pagini, alături de gîndurile, de dorinţele sportivilor fruntaşi din cîteva discipline, împreună cu un documentar privind oraşul Olimpiadei de vară '84.

„MONDIALELE" DE ATLETISM (în premieră), CEL MAI MARE CONCURS PREOLIMPIC

În numărul din 7 iulie, adică exact cu o lună înaintea inaugurării primei ediţii a campionatelor mondiale de atletism, ziarul parizian **l'Equipe"**, sub semnătura reputatului său redactor Robert Parienté, face o trecere în revistă a sezonului '83 şi alcătuieşte, în final, un simplu clasament. Este vorba de un clasament al „finaliştilor", adică al celor mai buni opt la fiecare probă, în bilanţul acestui an competiţional, în raport desigur de regulile de participare la „mondiale" (maximum trei atleţi de probă din fiecare ţară, cu obligaţia prealabilă a îndeplinirii anumitor performanţe standard). Fi bine, acest clasament ni se pare foarte sugestiv:

S.U.A. 60 (40 de atleţi + 20 de atlete). U.R.S.S. 48 (19+29), R. D. Germană 38 (12+26), R.F. Germania 27 (20+7), Marea Britanie 14 (10+4), ROMÂNIA 9 (1+8), Bulgaria 9 (3+6), Polonia 8 (7+1), Cuba 7, (5+2), Finlanda 6 (5+1), Portugalia 5 (4+1), Franţa 3 (3+0) etc.

Cu sau fără acest clasament noi tot ne propusesem să facem un comentariu pe această temă, înaintea celui mai mare eveniment al anului atletic internaţional (la Helsinki, la C.M. vor fi prezenţi atleţi din peste 150 de ţări!), în perspectiva Olimpiadei '84.

În evidenţa noastră statistică, prezenţa atleţilor români este următoarea : la bărbaţi, în cele 22 de probe individuale, deci fără cele două ştafete, printre fruntaşi se află doar doi sportivi români : discobolul **Iosif Naghi,** cu recordul său de 68,12 m, şi săritorul în înălţime **Sorin Matei,** cu performanţa sa record de 2,30 m. Dar, ca să punem faptele în adevărata lor lumină, vom arăta că de la aceşti 68,12 m, obţinuţi în Spania, la începutul lui iunie, Nagy nu s-a mai apropiat de acest rezultat, de care-l separă astăzi mulţi metri, iar Sorin Matei, care a demonstrat de cîteva ori că are, cum se spune, în picioare 2,30 m, nu l-a realizat, oficial, decît o singură dată...

Evident mai bună (ca de atîtea alte ori !) este situaţia fetelor noastre. Ele deţin mai multe poziţii fruntaşe pe care — lucru deosebit de important — le confirmă prin rezultatele obţinute. **Anişoara Cuşmir,** spre exemplu, este de departe „nr. 1" în săritura în lungime, atît prin recordul său mondial de excepţie, de 7,13 m, cît şi prin suita performanţelor înregistrate. **Vali Ionescu** cu 6,85 m ocupă poziţia a opta, dar speranţele în talentul ei sînt, evident, cu mult mai mari.

Doina Melinte (1:57,06 la 800 m) este a doua la 800 m, dar aşteptam, tocmai de aceea, mai mult de la ea la Universiadă, la această probă, ca şi la 1500 m unde deţine, în acest an, un rezultat de 4:01,49. La 1500 m, cu 4:00,12, **Fiţa Lovin** are al treilea rezultat mondial, iar Maria Radu cu 4:00,62 este a şasea.

Constantă la nivelul competitiv al celor 20 de metri, aşa cum s-a văzut recent şi la „naţionale". **Mihaela Loghin,** cu 20,95 m, este a treia în rîndul celor mai bune aruncătoare de greutate din lume, o poziţie realmente onorantă, ţinînd seama, mai ales, de gabaritul ei mic în raport de cel al restului aruncătoarelor. La disc, cu 67,74 m, **Florenţa Crăciunescu** este a şaptea, cu evidente posibilităţi de progres. În sfîrşit, la săritura în înălţime **Niculina Vasile** ne-a dat mari speranţe, în iunie, cu recordul său de 1,97 m, dar accidentarea ulterioară i-a stopat ascensiunea, cel puţin pentru moment, iar la 100 mg, **Mihaela Stoica** încheie plutonul fruntaş cu un rezultat de 12,92 s, care, oricum, nu spune prea multe...

Aceasta este situaţia atletismului nostru acum, înaintea primei ediţii a „mondialelor". Cu excepţiile, prea bine cunoscute, situaţia, de fapt, nu ni se pare roză şi, în orice caz, nu prea optimistă, cum poate ar fi fost de aşteptat. Se pare că este vorba şi de o scădere a potenţialului de competitivitate al unora dintre atletele noastre, raportat la valoarea performanţelor lor anterioare. Pînă la „mondiale" au mai rămas doar cîteva zile. Se aşteaptă, oare, atingerea vîrfului de formă la momentul oportun ? Ce bine ar fi ! Ca să avem intacte speranţele pentru J.O. '84.

Romeo VILARA

ECHIPA MASCULINĂ DE HANDBAL A ROMÂNIEI, PE DRUMUL GREU SPRE VÎRFUL PIRAMIDEI

Selecţionata masculină de handbal a ţării noastre se numără printre puţinele echipe din lume (doar 6 ! — dacă facem abstracţie de S.U.A., calificată ca ţară organizatoare a J.O.) care şi-au obţinut încă de anul trecut, la ultima ediţie a C.M., calificarea pentru turneul de la Jocurile Olimpice. Realizarea acestui obiectiv ne bucură, fără însă să ne facă să uităm că, la vremea respectivă, reprezentativa ţării noastre candida, în amintita ediţie a C.M., nu numai la obţinerea calificării pentru Los Angeles, ci şi la una din medaliile competiţiei supreme a handbalului masculin.

Conştienţi că prezenţa la această întrecere implică obligaţii majore, cu atît mai mult cu cît la ultimele ediţii ale J.O. echipa română a fost mereu medaliată, fără a putea totuşi cuceri mult doritul „aur", noul colectiv tehnic al lotului reprezentativ (**Nicolae Nedef** — antrenor principal, **Radu Voina, Cornel Penu** — antrenori, **Mihai Cojocaru** — metodist, dr. **Gh. Craioveanu** — medic) s-a apucat de lucru încă înainte de terminarea campionatului, alcătuind un minuţios plan de pregătire şi o selecţie a jucătorilor cu o arie mult mai largă decît în trecut. Faptul că la primele verificări din lungul proces de pregătire pentru J.O., „Trofeul Iugoslavia" şi „Trofeul Polonia", echipa a dat un randament mai mult decît mulţumitor este un semn bun. Înseamnă că s-a pornit cu... dreptul într-o campanie care cere muncă, foarte multă muncă.

Dar aşa cum precizau antrenorii, lotul nostru reprezentativ a avut şi încă mai are cîteva lipsuri, dintre care vom semnala doar două : **a) interii care alcătuiesc linia de la 9 m nu mai au eficienţa de altădată, contribuţia lor în goluri la „economia" unui joc fiind scăzută** şi **b) jocul echipei în apărare este retras şi timid, foarte reţinut, aşteptînd mai mult greşeala adversarului.** Sînt două carenţe care s-au instalat de mult în handbalul nostru ca o consecinţă a unui campionat deloc echilibrat.

De aceea antrenorii cu care am stat de vorbă ne mărturiseau că au simţit nevoia să facă măcar în cadrul pregătirii centralizate lucruri noi, într-o strînsă corelaţie cu cerinţele din ce în ce mai ridicate de pe plan internaţional, în aşa fel încît echipa să se poată „alinia" mai bine la cota nivelului valoric din marile întreceri internaţionale. Din aceste motive, în planul de pregătire au fost introduse lucruri noi, ca : **folosirea mijloacelor de pregătire fizică generală de-a lungul întregii perioade de pregătire, indiferent de etapa în care se află ; folosirea cu precădere în pregătire a acelor elemente care sînt azi competitive pe plan internaţional şi care pot ajuta efectiv echipa în realizarea unui progres ; un volum mult mai mare de muncă este rezervat jocului echipei în apărare,** accentuîndu-se tendinţa de a se juca avansat, agresiv şi foarte mobil ; desigur, **nu este neglijată nici cealaltă fază a jocului, adică atacul, unde se pune un accent mai mare pe colaborarea dintre liniile de la 9 m şi 6 m.**

Toate acestea vor fi realizate pe fondul unei creşteri generale a vitezei de joc, cerinţă de mare actualitate acum în handbalul mondial şi, mai ales, pe o participare cît mai activă, conştientă, a jucătorilor, atît la meciuri, cît şi în antrenamente. Mai ales acest ultim aspect este considerat de antrenorii lotului foarte important. **Cu cît va creşte angajarea personală, pe deplin conştientă, la efortul de la antrenamente, participarea activă şi cu un procent de sută la sută ca efort fizic, cu atît roadele vor fi mai mari şi, în limbaj strict sportiv, rezultatele mai bune.** Este ceea ce doresc antrenorii lotului. Este, mai presus de aceasta, ceea ce aşteaptă masa mare de iubitori ai handbalului care doreşte ca echipa noastră masculină să urce şi pe cea mai înaltă treaptă a podiumului olimpic. ACUM, jucătorii din lot, adică cei mai buni handbalişti ai ţării, au cuvîntul.

Călin ANTONESCU

LUPTELE GRECO-ROMANE (în continuare) — CU ŞANSE, „LIBERELE" (încă) LA ORA PROMISIUNILOR !

Scriam, după campionatele europene de la Budapesta (aprilie), că întrecerile continentele din acest an au reprezentat pentru luptătorii români o importantă etapă de PREGĂTIRE, în perspectiva „mondialelor" care vor avea loc în septembrie, la Kiev. Atunci — şi nu a mai rămas prea multă vreme ! — evoluţia sportivilor noştri va trebui să aibă un caracter de VERIFICARE şi, chiar, de SELECŢIE pentru îndeplinirea celui mai important obiectiv al sportului luptelor : **reprezentarea la nivelul cerinţelor la Jocurile Olimpice de la Los Angeles.** Concluziile „europenelor", ca şi cele prilejuite de cîteva participări la turnee desfăşurate peste hotare şi, mai ales, evoluţia echipelor noastre reprezentative la „Internaţionalele" de la Bucureşti ne ajută să formulăm unele opinii privind stadiul actual al pregătirilor, posibilităţile de progres şi perspectivele de afirmare ale candidaţilor la medaliile mondiale, dar şi... olimpice ! Spunem aceasta pentru că, după părerea noastră, în echipele noastre (ca şi în alte formaţii) prea multe lucruri esenţiale nu se pot petrece în intervalul Kiev — Los Angeles ! Este, desigur, doar un punct de vedere...

La lotul de greco-romane, analiza de ansamblu a pregătirilor, evoluţiile fruntaşilor, părerile specialiştilor, toate duc la concluzia că la ora actuală **luptătorii noştri dispun de un puternic potenţial şi de reale posibilităţi de creştere valorică** pentru a emite pretenţii întemeiate la medalii la 7 din cele 10 categorii de greutate ! Aprecierea noastră are, desigur, în vedere şi forţa principalilor adversari. Este greu şi prea... riscant un „clasament" individual al şanselor, dar credem că **C. Alexandru, N. Zamfir, C. Uţă, St. Negrişan, St. Rusu, I. Draica** şi **V. Andrei** pot urca pe oricare din treptele podiumului de onoare. În orice caz, după cum se vede, se poate vorbi despre o foarte solidă „rampă de lansare" şi aceasta spre meritul sportivilor, al antrenorilor, al federaţiei de specialitate. **Păstrăm oarecare rezerve la categoriile 48 kg, 90 kg şi +100 kg,** dar nici aici nu sînt excluse rezultate superioare. Pentru că, în toate cazurile, în obţinerea victoriilor vor cîntări decisiv : **puterea de luptă, dîrzenia, ambiţia, disciplina tehnico-tactică şi dăruirea !**

Către o a doua concluzie, la fel de îmbucurătoare şi la fel de importantă, ne conduce discuţia purtată zilele trecute cu antrenorul emerit **Ion Corneanu,** care coordonează activitatea valorosului colectiv tehnic de la lotul de greco-romane : **„Pînă acum, sezonul competiţional şi de pregătiri ne-a arătat un progres remarcabil al tinerilor luptători. Este vorba, în primul rînd, de campionii mondiali de juniori Ilie Miuţi** (cat. 48 kg) şi **Ion Grigoraş** (cat. 100 kg), ca şi de **Gheorghe Savu** şi **Petre Cărare** (cat. 62 kg). **Ceea ce înseamnă că „porţile lotului" sînt, în continuare, deschise ! Nu numai pentru ei !..."** Este o perspectivă generatoare de optimism şi pentru că, iată, cum s-a văzut, atît la campionatele europene, cît şi la principalele turnee internaţionale, în loturile multor ţări **(Uniunea Sovietică, Ungaria, Bulgaria, Polonia, R.F. Germania...)** au apărut cîte 2—3 luptători de mare valoare, aproape egală cu cea a titularilor, sportivi consacraţi, mulţi dintre ei cu palmarese impresionante.

Mult mai multe semne de întrebare (şi îndoieli) întîlnim însă, din păcate, la lotul de „libere". Aici a fost reorganizat colectivul de antrenori, **a început să se muncească mai mult, mai disciplinat, dar rezultatele au rămas** — în continuare — **sub aşteptări**. Ultimul exemplu ni l-a oferit evoluţia lotului nostru la „internaţionale", o evoluţie pe care este bine că antrenorii, aşa cum reieşea şi din discuţiile pe care le-am purtat cu ei, nu au apreciat-o doar prin prisma celor 6 victorii (din 10 posibile) ci, în primul rînd, prin calitatea şi valoarea tehnică a întrecerilor susţinute pe saltelele de concurs. Măsura în care au fost, de-atunci, corectate deficienţele de pregătire, măsura în care a crescut răspunderea sportivilor de la acest stil şi dorinţa acestora de a se număra printre participanţii turneului olimpic de la Los Angeles vor trebui cît mai convingător dovedite la apropiatele campionate mondiale de la Kiev, confruntare extrem de grea, dar, credem, singura **care poate stabili cu exactitate poziţia pe care se află la această oră luptele libere din ţara noastră.** Am dori mult ca tocmai această mare dificultate să-i mobilizeze pe antrenorii noştri, pe fiecare dintre componenţii lotului. Le cunoaştem bine posibilităţile şi ştim că ele sînt mai mari decît o spun rezultatele obţinute în ultimii doi-trei ani. În ceea ce ne priveşte, considerăm, de exemplu, că **Nicu Hîncu, Aurel Neagu, Traian Marinescu, Gheorghe Fodore** sau **Iulian Rişnoveanu, Radu Ciprian, Vasile Puşcaşu** sau **Andrei Ianko** se pot apropia mai mult (unii au făcut-o, dealtfel, într-un trecut nu prea îndepărtat !...) de podiumul de premiere al marilor competiţii internaţionale. Sigur, este o problemă de valoare generală, sînt aspecte care vizează metodica de pregătire, şi antrenorii ştiu mai bine ce trebuie făcut în această direcţie. Avem însă convingerea că multe lucruri s-ar putea schimba în bine (chiar şi în foarte bine !) printr-o pregătire MORALĂ superioară, prin creşterea încrederii în forţele proprii, printr-o ambiţie colectivă de abandonare a anonimatului şi de afirmare curajoasă în arena mondială.

Dan GARLEŞTEANU

Campionul olimpic Ştefan Rusu *îşi continuă seria victoriilor cu gîndul la cel de al doilea titlu !*
Foto : Dragoş NEAGU

CRESC FRUMOS SPERANŢELE NATAŢIEI NOASTRE

Ani buni, înotul nostru şi-a aflat un loc în marea arenă internaţională graţie acestui talent cu adevărat de excepţie numit **Carmen Bunaciu,** eleva **Cristinei Şopterian** fiind considerată dealtfel cea mai mare sportivă română din istoria uneia din principalele discipline olimpice. Pentru ca, în 1982, campionatele europene pentru juniori de la Innsbruck să marcheze o afirmare fără precedent în grupa „speranţelor" **Anca Pătrăşcoiu, Gabriela Baka** şi **Teodora Hauptricht,** afirmare concretizată în patru medalii de argint şi una de bronz. Şi tot anul trecut — întîmplător, oare ? — poloiştii juniori se întorceau cu argint de la europene, şi tot cu un an în urmă o săritoare de la platformă, **Luiza Nicolaescu,** intra în posesia medaliei de bronz la competiţia continentală rezervată, de asemenea, juniorilor. Un întreg lanţ de premiere, aşadar, în nataţia românească, un şir de performanţe remarcabile sub semnul tinereţii. „Speranţele" au mai crescut între timp, la propriu şi la figurat, gîndurile lor sînt mai cutezătoare în acest an dominat de campionatele europene de la Roma, unde se pot naşte sau înmulţi frumoasele visuri pentru cea mai mare întrecere a sportului mondial — Olimpiada. Dintre toţi cei care nădăjduiesc la o prezenţă în întrecerea de la Los Angeles, i-am ales drept purtători de speranţe, drept simbol al unor aspiraţii întemeiate, pe ANCA PĂTRĂŞCOIU şi VLAD HAGIU, cu convingerea că şi celelalte colege ale campioanei Carmen Bunaciu, sau poate chiar ale Luizei Nicolaescu — poate **Cristina Szakacs, Ileana Pîrjol** sau **Andreea Dragomir** — îşi pot mări perspectivele cu o unică şi mare condiţie : MUNCA...

ANCA PĂTRĂŞCOIU

Anca **Pătrăşcoiu** are 16 ani neîmpliniţi — îi face la 17 octombrie — ultimii şapte fiind dedicaţi unei lupte continue cu timpul. Are 178 cm înălţime, 64 de kilograme şi o anvergură a braţelor de 189 cm, cifre care pot fi înţelese mai bine printr-o comparaţie cu alt element dotat, colega şi prietena ei Dora Hauptricht ; 179 cm înălţime, 177 cm anvergură. Are calităţi cu totul deosebite, maestrul **Gheorghe Dimeca** — omul de care se leagă tot ce a făcut ea pînă acum şi ce va mai face — privindu-i cu bucurie neascunsă plutirea şi uşurinţa de a înota, cu totul deosebite. Îi plac concursurile grele, cu adversare puternice, adunîndu-şi extraordinar forţele, găsind parcă altele, proaspete, atunci cînd e bine pregătită (au mai existat şi altfel de situaţii !). Orice vorbe, oricît de meşteşugite, pălesc, în acest sport al cronometrelor, în faţa exemplelor concrete, cu ochii pe ceas şi pe tabele de rezultate. Să lăsăm deci ...vorbele şi să apelăm, împreună cu antrenorul emerit din Baia Mare, la cifre.

Să luăm — exemplu întru-totul edificator — drumul spre performanţă de după 15 aprilie 1983. **„De atunci** — povesteşte Gh. Dimeca — **pregătirea ei fiind exemplară, după perioada post-europene, cu suişuri şi coborîri".** În mai puţin de o lună, bilanţul participărilor la trei importante competiţii — Concursul celor şapte coline, Marele premiu al Slovaciei şi „Daciada" — a însumat 13 victorii şi 16 noi recorduri naţionale de senioare sau junioare ! Iar toate acestea, **nota bene,** în **probe** şi pe distanţe **diferite,** de la 100 m spate la 400 m mixt şi 800 m liber. De la 1:04,9, în primul concurs, la 1:03,9 în ultimul la 100 m spate, de la 2:16,3 la 2:15,2 la 200 m spate, de la 4:21 la 4:18 la 400 m liber, de la 4:56 la 4:55 la 400 m mixt — rezultate care o propulsează între cele mai bune şase performere europene ale sezonului în cîteva probe. Sînt progrese ce presupun o remarcabilă capacitate de adaptare la efort, pe fondul căreia se pot clădi cele mai înalte performanţe.

Eleva Anca Pătrăşcoiu, dintr-a X-a J (în aceeaşi clasă a Liceului industrial nr. 8 din Baia Mare unde învaţă, între alţii, şi **Teodora Hauptricht,** şi **Noemi Lung,** şi **Robert Pinter,** şi **Eniko Palencsar**), pregăteşte acum marele asalt spre podiumul europenelor de seniori. **„O (posibilă) apropiere de cele mai înalte performanţe, îndeosebi în procedeul spate, îi poate deschide drumul spre Los Angeles,** susţine antrenorul ei. **Orice se poate realiza prin muncă, numai prin muncă. Ea a muncit mult, mult de tot şi pînă acum, dar mai are încă resurse, chiar pentru a ajunge... campioană olimpică ! Cu mai multă înţelegere din partea familiei,** a tuturor, cu **ajutorul colaboratorilor** Marian Slavic, **antrenor, dr.** Renee Atanasescu, **medic şi pedagog,** Ştefan Mihailovici, **masor. În linişte, fără imixtiuni,** ANCA PĂTRĂŞCOIU ESTE CAPABILĂ SĂ AJUNGĂ SUS, SUS DE TOT !"

Vlad **Hagiu** are 20 de ani — i-a împlinit la 29 martie — jucînd polo de aproape opt ani, după ce a făcut înot. E, cum se spune, un „sufletist", tipul de jucător care uită de toate în bazin, dăruindu-se total echipei, care rîde cu toată fiinţa la victorie şi plînge fără reţinere la înfrîngere. **„De-ar avea toţi inima lui, dragostea lui pentru polo!"** exclamă antrenorul federal **Anatol Grinţescu. „De-ar avea toţi calităţile lui tehnice !",** adaugă antrenorul campionilor naţionali, **Iuliu Capşa. Afirmaţii** temeinice, desigur. Vlad, fiul arhitecţilor Hagiu (mama sa e fosta cunoscută gimnastă **Eveline Slavici),** atît de tînăr încă, este, pentru mulţi, prin talentul şi calităţile lui morale, simbolul noii noastre echipe naţionale, al generaţiei din care mai fac parte **Florin Ardeleanu** şi **Cătălin Moiceanu,** toţi trei formînd ceea ce s-a numit **tripleta speranţelor noastre de aur** (chiar dacă medalia de la europene a fost... numai de argint).

Are doar 20 de ani dar şi-a şi făcut un nume în lumea mare a sportului cu mingea pe apă, şi un renume de golgeter, la noi sau în întreceri internaţionale, cel mai recent — şi mai preţios — titlu de „tunar" fiind cel obţinut, la distanţă, în Edmontonul „Universiadei '83". Apropo de Universiadă : la întoarcerea din Canada, Vlad — şi nu numai el — avea lacrimi în ochi : **„Cît de aproape am fost de o medalie, într-un turneu de înaltă valoare !"** Şi ne promite ambiţii sporite, revanşa, la campionatele europene : **„o comportare la înălţime la Roma ar reprezenta trambulina pentru cursa calificării la J.O., unde echipa noastră are — e credinţa mea sinceră, a celorlalţi componenţi ai ei, a antrenorilor — capacitatea de a urca în rîndul fruntaşelor polo-ului internaţional !".**

VLAD HAGIU

Geo RAEŢCHI

PROGRAMUL JOCURILOR OLIMPICE DE VARĂ

Los Angeles 1984

IULIE-AUGUST 1984	28	29	30	31	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
CEREMONIA DESCHIDERE	⊘															
TIR CU ARCUL												●	●	●	●	
ATLETISM							●	●	●	●		●	●	●	●	
BASCHET		●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●		
BOX		●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●		●	
CAIAC - CANOE												●	●	●	●	
CICLISM		●	●	●	●	●	●		●							
CALARIE		●	●		●	●					●	●	●	●		●
SCRIMA					●	●	●	●	●		●	●	●	●	●	
FOTBAL		●	●	●	●	●	●		●		●		●		●	
GIMNASTICA		●	●	●	●	●	●	●	●				●	●	●	
HANDBAL				●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	
HOCHEI PE IARBA		●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	
JUDO								●	●	●	●	●	●	●	●	
PENTATLON MODERN		●	●	●	●	●										
CANOTAJ			●	●	●	●	●	●								
TIR		●	●	●	●	●	●	●								
INOT		●	●	●		●	●	●								
SARITURI									●	●	●	●	●	●	●	●
INOT ARTISTIC										●		●	●			
POLO					●	●	●			●	●		●	●		
VOLEI		●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●		●	●	
HALTERE		●	●	●	●	●		●	●	●	●	●				
LUPTE			●	●	●	●	●			●	●	●	●	●		
YACHTING				●	●	●	●			●	●	●				
CEREMONIA INCHIDERE																⊘
BASEBALL DEMONSTRATIV		●	●	●	●	●	●									
TENIS DEMONSTRATIV										●	●	●	●	●		

BOXERII, DE PE MALUL MĂRII NEGRE PE CEL AL PACIFICULUI!

Între 8 şi 14 august, la Constanţa, cei mai buni boxeri seniori ai ţării îşi vor disputa titlurile de campioni pe anul 1983. Federaţia de specialitate a luat această măsură — pe care o considerăm excelentă — pentru a face o primă testare a potenţialului pugilismului nostru la această oră, exact în condiţiile în care peste un an de zile se va disputa turneul olimpic de box. Deci, de pe malul însorit al Mării Negre, pe malul Pacificului, la Los Angeles, unde, în anul 1984, se vor disputa Jocurile Olimpice. Desfăşurarea turneului final al campionatului naţional în condiţiile în care se va disputa şi turneul olimpic constituie o măsură binevenită şi sîntem convinşi că specialiştii federaţiei, antrenorii lotului nostru olimpic vor trage învăţămintele necesare unei bune reprezentări la viitoarea ediţie a J.O.

După etapa de „zonă", cei mai îndreptăţiţi candidaţi la cele 11 titluri de campioni — în medie cîte 8 la fiecare categorie — vor tranşa o frumoasă rivalitate sportivă. Desigur, printre ei se află şi candidaţii olimpici, care-şi vor demonstra, în condiţiile unei concurenţe pe care o dorim acerbă, potenţialul actual, precum şi adevăratele posibilităţi în perspectiva unei evoluţii notabile la turneul olimpic. Pregătirile efectuate în ultima perioadă de componenţii lotului olimpic (şi nu numai de ei) au atins o cotă destul de ridicată. Antrenorul emerit **Ion Popa** este mulţumit de actualul stadiu de antrenament al principalilor candidaţi la un loc în echipa ce ne va reprezenta la J.O. O succintă trecere în revistă a „probabililor" ne arată că doar la patru categorii de greutate există, la această oră, cîte un singur sportiv. Este vorba de **Constantin Tiţoiu** (muscă), **Mihai Ciubotaru** (semimijlocie), **Gheorghe Simion** (mijlocie mică) şi **Paul Golumbeanu** (grea). În rest, cîte 2 sau 3 candidaţi la fiecare categorie. Spre exemplu, la pană **Nicolae Talpoş, Titi Cercel** şi **Costin Stancu,** la uşoară **Mircea Fulger, Dragomir Ilie** şi **Leontin Sandu,** la mijlocie **Doru Maricescu** şi **Dumitru Senciuc,** la semigrea **Georgică Donici, Fedea Pamfil** şi **Traian Panait.** Iată doar cîteva categorii care pun selecţionerilor probleme de opţiune. Campionatele din august vor da primele răspunsuri, dar nu trebuie uitat că pînă la startul olimpic mai este un an de zile, că în acest interval de timp pot interveni accidentări, ieşiri din formă etc, că **Dumitru Şchiopu, Dumitru Cipere** şi **Viorel Ioana** — suspendaţi pînă la sfîrşitul anului din activitatea competiţională oficială — — pot reveni în prim-planul întrecerilor iar valoarea lor recunoscută, dublată de această dată de o pregătire disciplinată, responsabilă, îi poate aduce, în perioada care mai rămîne pînă la J.O., în vederile selecţionerilor, fiindcă se ţine seama că **Cipere** şi **Ioana** sînt medaliaţi olimpici sau mondiali, că ei sînt capabili, printr-o pregătire efectuată fără rabat de de la ordine şi disciplină, să obţină noi performanţe.

Cîteva cuvinte despre **Paul Golumbeanu.** La campionatele europene de la Varna tînărul sportiv a fost trimis ca o speranţă. Evoluţia lui a fost promiţătoare. După un meci cîştigat, în semifinale, l-a avut ca adversar pe campionul mondial al categoriei, sovieticul Iagubkin. Paul a boxat excelent şi doar lipsa de experienţă şi rutina adversarului au făcut ca victoria să-i revină lui Iagubkin. Pe ringul de la Varna, sportivul nostru a arătat că este un greu cu frumoase perspective. Eliminarea sa la „zone" a constituit o mare surpriză, dar el a boxat accidentat şi aceasta ar constitui o scuză, dar şi insuficient pregătit. Sîntem convinşi că în viitor el nu va mai comite erori, că antrenorul emerit Constantin Nour (care se ocupă acum de pregătirea lui) va şti, ca de obicei, să găsească, în perioada care a mai rămas pînă la turneul de la Los Angeles, „cheia" elevului său, astfel ca la turneul olimpic Paul Golumbeanu să confirme speranţele ce se pun în el.

Deci, testul campionatelor naţionale de box pentru seniori de pe malul Mării Negre ne va da o primă lămurire despre ceea ce putem aştepta de la pugiliştii români pe malul Pacificului.

Paul IOVAN

CONSTANTIN TIŢOIU

Documentar

ORAŞUL GAZDĂ ŞI BAZELE SALE SPORTIVE

Istoricul localităţii Los Angeles are vechi rădăcini, considerîndu-se a fi fost întemeiată la 4 septembrie 1781, sub numele El Pueblo de Nuestra Senora La Reina de Los Angeles de Porciuncula, de către 44 de colonişti spanioli. Oraşul, ca atare, are ca dată de naştere 4 aprilie 1850. Istoria atribuirii celei de a 23-a ediţii a Jocurilor Olimpice de vară oraşului Los Angeles este de dată mult mai recentă (firesc !), presărată însă cu multe date, unele contradictorii. La 25 septembrie 1977 Comitetul olimpic al Statelor Unite a aprobat ca Los Angeles să candideze pentru calitatea de gazdă a J.O. 1984, Comitetul Californiei de Sud pentru Jocurile Olimpice obţinînd investitura într-o şedinţă a Comitetului Olimpic American, ţinută la Colorado Springs. La 31 octombrie 1977, lord Killanin, preşedintele de atunci al Comitetului Olimpic Internaţional, a anunţat închiderea perioadei de depunere a candidaturilor pentru J.O. 1984, pe listă figurînd doar Los Angeles. În anul următor, la 18 mai, în timpul celei de a 80-a sesiuni C.I.O., de la Atena, a fost aprobată, în principiu, candidatura oraşului Los Angeles, condiţionată însă de semnarea unui contract între C.I.O. şi municipalitatea din Los Angeles. La 31 august 1978 Comitetul executiv C.I.O. a aprobat un asemenea contract, acesta urmînd să fie supus, ulterior, votului membrilor C.I.O., ceea ce s-a şi petrecut la 7 octombrie 1978, prin votul favorabil a 75 de membri, 3 împotrivă, 6 abţineri şi 1 anulat. Această aprobare a permis oraşului Los Angeles să se considere oficial gazda celei de-a 23-a ediţii a Jocurilor Olimpice de vară, pentru perioada 28 iulie — 12 august 1984.

Los Angeles este situat în partea de sud-vest a S.U.A., pe paralela 34, în statul California, la ţărmul Oceanului Pacific. În prezent, Los Angeles este al doilea oraş ca mărime din Statele Unite şi primul de pe coasta pacifică americană, avînd o populaţie de aproximativ 3 milioane locuitori, cu împrejurimile ajungînd însă la 7,5 milioane. Cu cele cinci suburbii, aria urbană plasează localitatea pe locul 4 în lume ca mărime, cu o populaţie de peste 12 milioane locuitori, numai New York, Mexico City şi Tokio luîndu-i-o înainte. Spaţii largi, acoperite uneori cu parcuri, separă cartierele rezidenţiale, oraşele-satelit şi suburbiile. Distanţele mari dintre cartiere, oraşele-satelit, necesită prezenţa automobilului. Acest lucru a adus oraşului şi trista faimă de a se număra printre cele mai poluate din lume, circa 70 de zile din an aparţinînd „ceţurilor albe" sau „smogului alb". Temperatura medie în iulie-august este de circa 23 C, posibilitatea precipitaţiilor în timpul J.O. fiind apreciată ca minimă, pentru că verile la Los Angeles sînt foarte însorite, cu călduri intensive.

Los Angeles găzduieşte în 1984 pentru a doua oară Jocurile Olimpice, premiera avînd loc la ediţia din 1932.

Competiţia de **ATLETISM** se va disputa la **The Los Angeles Memorial Colliseum,** unde s-au desfăşurat şi J.O. 1932, aici urmînd să aibă loc şi ceremoniile de deschidere şi închidere a Jocurilor. Stadionul are o capacitate de 92 516 spectatori, dintre care 18 857 locuri acoperite. Flacăra olimpică va arde pe un turn înalt de 45 m.

BOXUL îşi va desfăşura galele la **The Los Angeles Memorial Sports Arena,** cu o capacitate de 16 253 spectatori.

Concursul de **CAIAC-CANOE** va fi găzduit pe **lacul natural Lake Casitas,** unde se construiesc tribune pentru 10 000 spectatori. Tot aici se vor desfăşura şi întrecerile de **CANOTAJ.**

FOTBALUL are la dispoziţie **stadionul The Rose Bowl** (104 696 locuri), folosit de obicei de echipa profesionistă Los Angeles Aztecs, terenul fiind despărţit de spectatori printr-un gard din... tufişuri de trandafiri.

GIMNASTICA îşi va avea sediul la **Pauley Pavillon,** din cadrul Satului Olimpic, asigurînd locuri pentru 12 713 spectatori.

HALTERELE au ca loc de competiţie **sala Albert Gersten** din cadrul **Universităţii Loyola Marymount,** o sală ultramodernă, cu o suprafaţă de 5 930 mp, cu 4 500 locuri.

HANDBALUL are la dispoziţie două săli : **Cal Poly Pomona** şi **Cal State Fullerton,** ambele în cadrul unor centre universitare şi avînd aceeaşi capacitate — 4 000 locuri. Finala se va juca la **The Forum Inglewood,** unde vor avea loc şi întrecerile de **BASCHET** (17 500 locuri).

ÎNOTUL va avea sediul la **bazinul McDonald Corporation,** cu 11 000 de locuri în tribune.

JUDO-ului îi este destinată sala de la **California State University Los Angeles** (4 2000 spectatori).

Competiţia de **LUPTE** se va desfăşura la **Anaheim Convention Center** (8 892 locuri).

POLOIŞTII se vor întrece în bazinul din cadrul **Universităţii Pepperdine** (descoperit), cu o capacitate de 5 000 de locuri.

Planşele de **SCRIMĂ** se vor afla la **Long Beach Convention Center Exhibition Hall** (suprafaţă : 9 300 mp), unde vor fi montate 30 de planşe (16 pentru concurs), sala avînd o capacitate de 6 000 locuri. Finalele se vor desfăşura la **Terrace Theater** (3 000 spectatori).

TIRUL CU ARCUL are ca bază de concurs poligonul de la **Long Beach Eldorado Park.**

TIRUL îşi va disputa probele la **Prado San Bernandino,** lîngă Los Angeles.

VOLEIUL îşi va instala plasele la **Long Beach Arena,** unde meciurile vor putea fi vizionate de 11.329 spectatori.